

NAS GLAS

Glasilo Zveze državnih
nameščencev za Slovenijo

v Ljubljani.

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina Din 40.—

Polletna naročnina „ 20.—

Četrtletna naročnina „ 10.—

Za inozerstvo je dodati poštino.

— Oglasi po ceniku. —

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad. — Pošt. ček. rač. št. 11.467.

M. R.:

Dve važni nalogi Zveze

V «Našem Glasu» z dne 31. januarja t. l. čitamo v članku «Uradniški kreditni zakon» med drugimi: «Koliko smemo pričakovati od takih vlad, kakor smo jih imeli doslej, o tem priča ena sama dolga, žalostna povest javnih nameščencev v Jugoslaviji od početka pa do danes.

Tudi med političnimi strankami brez izjeme nimamo iskrenih prijateljev niti zanesljive zaslombe. Spominjam se, da so na primer na shodih OZ. ali pa na drugih naših javnih prireditvah svojčas kar tekmovali narodni poslanci, kdo bo prej prišel do besede. Danes še blizu ni nobenega več. Zdi se, da to ni več treba; zato pa — z žalostjo bodi konstatirano — polnijo baš državni nameščenci shode političnih strank, ki bi sicer še ene zaupne širše seje ne spravili skupaj, če ne bi bilo neizogibnih uradniških kulis.

Prišel je čas, da se tudi državni nameščenci preorientirajo v kako smer. Edino pravo linijo v tej orientaciji bodo našli v samih sebi. Dovelj nas je in tudi močni smo dovelj, da lahko postavimo na mesto tuje autoritete, svojo lastno autoriteto. Ta autoriteta pa naj bi se na zunaj počitavala v stanovski reprezentanci,» — Tako naš tovariš g. Roštan.

«Poštini Glasnik» od 1. februarja t. l. pa prinaša pod naslovom: «Kakor oni za nas, tako mi zanje» iz dopisa starega poštarja: «Slovenci imamo več političnih strank, a njih voditelji se ne zmenijo za težnje ubogih državnih uslužbencev, razen tik pred volitvami, da bi čim več backov glasovalo za njo. Ali državni nastavljenec je bil že tolikokrat prevaran, da ne veruje ne Petru ne Pavlu ničesar več. postavimo se na svoje noge do zgledu učiteljskega stanu, kar bo le v našo korist, dosedanje politično hlapčevanje nam je pa bilo samo v sramoto in škodo.»

In zakaj navajam omenjene vrste iz dveh naših stanovskih listov? Zato, ker bi jih moral imeti vtisnjene v svojem spominu vsak državni nameščenec.

Zato, ker smatram, da je skoraj napočil zadnji čas, da se državni nameščenci v Sloveniji odločimo, ali hočemo izročati še nadalje naše najvitalnejše interese političarjem, ki nas pri vsaki priliki pozabljajo, ki gredo vedno preko našega programa na dnevni red, ki tvorijo vlado, ki je nam vse prej nego naklonjena! Sedanja vlada hoče s famoznimi činovniškimi amandmani upropastiti še naše edino zaščitno sredstvo: činovniški zakon. Ali je to zakonito, da si vlada z enostavnim pooblastilom v finančnem zakonu sama sebi daje pravico, da z uredbo prodre in uniči, kar je zakonodajni zbor sklenil, kralj podpisal in kar je bilo slovesno proglašeno kot sveto, nedotakljivo in v kar smo zrlji kot v edino naše pribežališče?

Kdo nas bode pa zamogel uspešno braniti proti takim nečuvnim nakanam zoper našo eksistenco?! Zato se ni čuditi, da se pojavljajo resni glasovi, ki zahtevajo depolitizacijo uradništva kakor odpomoč, tako n. pr. prilično konferenca Saveza javnih nameščencev v Zagrebu dne 18. novembra l. l. ali pa predlog deputacije iz Splita, ki je predlagala med drugim tudi, da ukine vlada aktivno in pasivno volilno pravico državnih nameščencev, da se na ta način onemogoči vpliv partizanske politike.

Proti mahinacijam reakcionarnih vlad nas pa tudi depolitizacija ne bode zaščitila. Tu je edini pripomoček, da poiščemo in postavimo namesto tuje autoritete «lastno autoriteto», ki bi nas zastopala proti vsem in vsakomur in bi nam ne bilo treba beračiti za svoje pravice okrog raznih reakcionarnih zakrknjencev. Podlaga tej činjenici pa je seveda zopet strumna stanovska organizacija, ki se opira na zadostno število članstva, poseduje potreben denarni fond in ima krepko stanovsko glasilo — glej članek «Naše glasilo» v št. 3 letošnjega lista.

Ako kedaj, stopajo zahteve strumne organizacije po omenjenih dejstvih posebno sedaj v ospredje, ker brez te ne pomenimo — nič! Le krepko organizovani masi državnih nameščencev bo zamoglo vodstvo podati potrebni pravec, ki ga pa bode ugotovilo iz skupnosti nje same. In tu smo pri jedru tega članka, t. j. najti način, kako bomo v prihodnje državni nameščenci zadoščali svojim političnim načelom.

Mnenja sem, da nas ukinjenje aktivne volilne pravice tudi ne bo rešilo. Nasprotno, postali bomo še večje ničle, kakor smo danes, kajti uradništvo ne sme v nikakoršnem oziru primerjati svoje stališče s stališčem naše vojske, v katero se ne sme zanesti politika in ima zato svoj posebni izjemni položaj. Nas uradništvo pa današnje razmere naravnost silijo, da razmišljamo o naši politični smernici. Politična društva ne kaže snovati, ker bomo potem še tembolj decimirani. Zato smatram, da so stanovske organizacije — pred vsem njih višja instanca, naša Zveza, v prvi vrsti poklicane, da sprovedejo nekaj plebiscit o vprašanju, ali smo za depolitizacijo ali ne in ako nismo, kako hočemo nastopati pri volitvah, ali z lastnimi listami ali pod drugim geslom?

Najbolj neprimerno pa je absentiranje od volitev, kakor n. pr. pri zadnjih volitvah v oblastno skupščino dne 23. jan. t. l. v Ljubljani, kjer je od skupno 14.084 volilcev glasovalo samo 9253 — torej zgolj 65 odstotkov. Smelo lahko trdim, da so tvorili doma ostalih 35 odstotkov po večini državni nameščenci, ki si v svoji brezmejni apatiji domišljujejo, da bodo z negacijo izboljšali svoj položaj. Absentiranje ne zaleže prav nič! Ravno tako nam ne koristi tavanje med stankami in polnitev morda celo skrinjic uradništvu nenaklonjenih strank z malkontentskimi kroglij-

cami. Tu je potreba enotnega, polnozavestnega nastopa v oni smeri, ki ga nam pokaže celokupna organizirana masa nameščencev in ki nam nudi tudi garancijo polnomočnega zastopstva.

To je ena naloga naše Zveze, da poseže inicijativno med organizacije, da po skupnem preudarku ukrenejo potrebno, da nas prihodnje — za nas najvažnejše volitve narodnih poslancev — ne bodo našle nepripravljene kot so nas zadnje volitve.

Druga naloga, ki spada prav za prav v poglavje splošne organizacije pa je, da prevzame Zveza organiziranje upokojevcev. Število upokojevcev narašča. Pri upokojevcih odpade prav vsaka stanovska razlika in bi bilo pričakovati, da jih zato mora združiti trdna vez enih in istih interesov. Razlika med staroupokojevci in novoupokojevci postaja po izjavi vlade tako samo vprašanje časa.

Čudom čudov pa obstoja danes menda nič manj kot devet društev upokojevcev ter imajo še celo svoje posebno glasilo.

Ali ne tepejo udarci usode že dovelj državnih nameščencev radi njihovega nebrzdanega separatizma in nepojinovanja organizacije?! Ali menijo, da bodo upokojevci iz zapečka svojega pokoja imponirali tako reakcionarnim vladam, kakoršne imamo eno za drugo? Ne! Ven in v vrste organiziranih nameščencev v skupno organizacijo! Ako se ne morejo vsi upokojevci brez izjeme organizirati v obstoječem «Društvu upokojevcev za Slovenijo», naj ustanovi Zveza v svojem delokrogu posebno centralno društvo državnih upokojevcev, kamor bi se direktno včlanili upokojevci brez razlike.

Vsekako je Zveza najbolj poklicani faktor, da napravi tu red in uvede enotnost na kakoršenkoli način. Glasilo upokojevcev pa naj postane naše splošno glasilo «Naš Glas», ki bode na ta način pridobil stvarno in gmotno, še bolj pa bo pridobila naša skupna organizacija.

Tako, sedaj pa naj imajo besedo drugi ter naj povedo tudi svoje mnenje!

Amandmani finančnega zakona za 1927-28.

V členu 296. je govor o onih bivših upokojevcih, ki so bili sprejeti po uzakonjenju nove pragmatike in ki ne morejo biti ponovno upokojeni po novem zakonu »pre isteka tri godine od dana ponovnog stupanja u državnu službu.«

Čl. 297. govori o 1 letu, ki ga mora vsakdo odslužiti na novem položaju, če hoče, da se novi položaj šteje v pokojnino.

Čl. 301. »Povišica od 15 po sto najvišjeg stepena godišnje osnovne plače računa se za penziju onim civ. drž. službenicima, koji imaju 35 godina efektivne službe.« Isto velja tudi za oficirje.

Čl. 302 ponavlja določilo o pravici do penzije po 15. letih za one, ki niso imeli 1. decembra 1925 10 let drž. službe.

Čl. 305. Upokojitvi uradnikov glavnih skupin mora pritrditi minister za finance.

Čl. 306. »Od dana stupanja na snagu ovog zakona za sva zvanja drž. službenika (zvaničnika i služitelja) koja ne ulaze u činovničke kategorije mogu se pojedina lica postavljati kao dnevničari u smislu čl. 130 zak. o činovn. izuzev državne policijske straže, detektiva in zvaničnika finansijske kontrole. Onim drž. službenicima, koji se toga dana budu zatekli na takvim zvanjima, a nemaju tri godine efektive službe, prestaje dotedanja služba, a mogu se dalje u službi zadržati samo kao dnevničari uz mesečnu nagradu, koju će nadležni organ odrediti.«

Čl. 309. Honorarje za vso izpraševalno komisijo advokatske, profesorske, učiteljske »zanim po zakonu o činovnicima i ostalim službenicima snosi kandidat, koji dotični ispit polaže.«

Čl. 317 in 318 govori o drž. posojilu 500.000.000 Din, ki se mora porabiti za komunikacijske svrhe. Preostanek se lahko porabi za druge dolgove.

Čl. 328. U toku budžetske 1927-8 god. obustavlja se primanje novih činovnika i službenika gradjanskog reda u državnu službu, osim slučaja povratka iz penzije u aktivnu službu. Izuzetno, po pismenom rješenju ministarskog savjeta, može se primiti u državnu službu nov činovnik i službenik u slučajevima prijekne i neodložive potrebe i predloga resornog ministra i saglasnosti ministra financija.

U državnu službu, izuzevši slučajeve reaktiviranja, ne mogu se primati u nikakva zvanja penzionirani činovnici i službenici gradjanskog i vojnog reda, ako su u penziju stavljeni prije navršetka efektinog broja godina službe, koji se zakonom traži za punu penziju, a oni koji se u službi zateku, biti će otpušteni. — Izvzeti so penzionisti invalidi.

Čl. 329. »Ovlašćuje se ministarski savjet, da na predlog ministra financija regulira putem uredba u sporazumu sa finansijskim odborom Narodne Skupštine, na osnovu stava P. člana 94. ustava, ustanovi penzioni fond za udovice i djecu umrlih državnih činovnika, koji će putem ulaganja osigurati porodične penzije tih činovnika.« (Radovedni smo, kdo bo plačeval ta »ulog«!)

Čl. 330. »Ovlašćuje se ministarski savjet, da na predlog ministra financija reguliše putem uredba prevodjene krunskih penzionera na dinarske prinadležnosti i pitanje kon-

grualnih prinadležnosti parohijskom svećenstvu.«

Čl. 331. »Penzionerima, koji su stavljeni u penziju pre navršene 10 godina efektive službe, a na dan 1. septembra 1923 nisu navršili 45 godina života, od 1. aprila 1927 ne pripadaju lični i porodični dodatak, sem slučaja, ako su penzionisani zbog bolesti.« Vojni invalidi so izvzeti.

Čl. 333. »U drugom stavu čl. 139 zak. o čin. posle reči: »35 godina službe«, dolazi tačka (pika), a ostatak teksta toga stava prestaje važiti.«

Najvažniji, najdalekosežniji je seveda čl. 326, ki pooblašča ministarski svet, da izpremeni in dopolni v soglasju s finansijskim odborom, toda v zmislu čl. 94 ustave (predlog mora odobriti tudi Narodna skupščina) zakon o civ. uradnikih in razvrstitveno uredbu. O tem pa morda prihodnjič kaj več.

Zadružna naloga.

Naloga zadružništva je, da posveti največjo pozornost vzgoji članstva.

Nevredno in nedostojno bi bilo, ako bi zadruga smatrala svoje člane samo za odjemalce — in ž njim tako postopala.

Nevredno in nedostojno pa bi tudi bilo, ako bi člani obiskovali zadrugo samo radi gmotnega dočika in dividend, radi katerega se edino spleča biti član zadruga.

To gornje in napačno naziranje je na žalost zelo zelo razširjeno.

Čeravno je materialni uspeh našega zadružnega gibanja v splošnem zasiguran, dejansko donša članstvu dobiček, vendar to ne sme biti za nikogar edini povod, da se je upisal kot član v zadrugo.

Jasno je, da je vsakemu viden namen zadružništva v tem, da dobi član v zadrugi za svoj denar večjo protivrednost v blagu, kot jo splošno dobi v kapitalističnem dobičarskem gospodarstvu.

Vendar pa mora biti v tej smeri pridobljem uspeh v isti meri posledica idealnih načel zadružništva.

Za neposrednimi vidnimi koristmi zadružništva se nahajajo še vzvišene naloge zadružnega gibanja.

Dokazati moramo vsakomur, da je zadružno gospodarstvo oni sistem, ki se ima uveljaviti v bodočnosti in ki je naravnost poklicano, zboljšati kapitalistično organizacijo gospodarstva sedanjosti.

Razširiti moramo spoznanje, da z zadružnim delovanjem gradimo s pozitivnim delom

nov družabni red in da v tem delu ne rabimo iti revolucionarno pot.

To kar danes delamo, prinaša tudi že danes uspehe.

Glavna naloga zadružništva leži v tem, da skuša tako organizirati gospodarsko in socialno življenje, da bo nudilo vsaj našim potomcem, bodočim generacijam, človeka bolj vredno in dostojno življenje.

Zato, da pridobimo nekaj denarnega dobička v boju interesov za svoje člane, to nikakor ne sme izčrpati naših sil.

Cilj zadružništva mora biti, višje in boljše življenje vsega ljudstva.

Neobhodno potrebna nam mora biti nova družba, ker je staro na golem kapitalizmu sloneče gospodarstvo sramotno dogospodarilo.

Kdo drugi naj bode poklican k graditvi nove družbe, kakor zavedni in požrtvovalni zadrugarji?

V svojem gibanju ne smemo poznati nikakih izkoriščevalcev in odurov in ravno tako ne izkoriščanih in odiranih.

V zaupanju na zmago dobrega v človeku, oznanjamo evangelij skupnosti.

Želimo in upamo, da bomo združeni izvršili dela, ki bodo osvobodila svet.

Vi vsi, ki stojite še izven našega gibanja, sta nam bratje in sestre.

Naša želja je, napraviti z Vami družbo enakopravnih.

Zato dobrodošel vsak, ki nam pride z odkritim prepričanjem nasproti, za naše skupne visoke ideale.

V tem znamenju gremo na delo, v zavesti, da je le v delu bodočnost naša.

Občni zbor „Dobrote“.

»Dobrota« obsmrtno podporno društvo poštnih nameščencev v Ljubljani je imela dne 6. februarja 1927 svoj V. redni letni občni zbor.

Po odborovem poročilu se je članstvo društva od lani pomnožilo od 1460 na 2073 ob koncu leta 1926. Od teh je bilo 1857 odraslih in 216 otrok oz. 9995 moških in 1078 ženskih članov.

Umrlo je v preteklem letu 17 članov, katerih rodbinam je društvo izplačalo 47.000 Din podpore.

Dohodkov je imelo društvo 114.555.13 Din, izdatkov 56.065.70 Din, prebitka torej 58.489.43 Din s čimer se je lanski rezervni sklad od 63.977.23 Din zvišal na 122.466.66 Din.

Za delovanje v tem letu so bili sprejeti v glavnem tile sklepi:

Odbor društva mora proučiti predlog »Oblastne organizacije poštnih, telegrafskih in telefonskih uslužbencev« v Ljubljani, da se v okrilju »Dobrote« osnuje nezgodno zavarovanje za ambulanco osobje in pri prihodnjem — eventualno

N.— V.—

Historija matere sv. Morovija.

Sveti Morovij, dasi ga ne najdeš v pratiki, je velik svetnik. Bil je rojen od matere in je mater rad imel. Vsak svetnik ima rad mater, toda ljubezen sv. Morovija je bila tolikšna, da je premaknila tudi nebeški red.

Toda počakajte, da začnem pri začetku!

Sveti Morovij je umrl in je prišel v nebeša. Sam sveti Peter ga je spremljal po nebeških sobanah. Sveti Morovij je videl te velike množice blaženih, a še večje prostore. Ogromni prostori in množice so se izgubljali v teh zlatih dvoranah kakor drobni praški. Tam ni prerivanja s komolci! Tam se nihče ne suje v rebra, tam ni policaja na križpotju in tudi ti ni treba, da hodiš na desni. Ali je v Sahari vozni red? Ni ga. No, vidiš — približno tako se je zdelo Moroviju, ko sta hodila s sv. Petrom po teh prostorih.

Sv. Morovij je zamišljeno iskal z očmi med množicami. Na levo, na desno! Premaknil je vse kotičke, celo one, kamor polagajo blaženi zlate sandale, da jih angeljci očistijo zatega prahu. Niti pod najnižjimi stopnjicami ni ničesar našel.

Sv. Peter je začudeno zmajal z glavo nad radovednostjo novega gosta.

»Kako to? Ti si vendar prišel sem gor zato in prav zato in samo zaradi tega, ker nisi bil prav nič radoveden na zemlji! Ali ni angelj, ki piše knjigo tvojega življenja bil resnicoljuben?«

»Bil!« je ponižno dejal svetnik. »Saj jaz ne iščem iz radovednosti, jaz iščem svojo mater!«

Stari vratar je zmajal z glavo in dejal:

»Ne spominjam se je!«

»Kaj, če pa je ni v nebesih?« je preplašeno znil Morovij.

»Poglejva kartoteko!«

Veste, v nebeškem sprejemnem uradu imajo zlato kartoteko!

Zaman sta gledala! Sedem angeljev je klicalo ob obsežnih policah ime! Kajti tam je tako urejeno, da tablica kar sama skoči iz vrste, če jo pokličeš!

»Ni je!« je ugotovil sv. Peter. »Pojdiva klicat srebrne. Morda je v vicah.«

In so klicali srebrne! Ni je bilo.

»Pojdiva klicat železne!«

»Te so za pekel!« se je stresel Morovij.

»Za pekel!«

In je pribrenčala železna tablica iz spodnje police.

»V peklju, prav spodaj v ognju!«

Sv. Morovij je brez vse sape pritekkel pred gospoda, padel na obraz pred njim in prosil:

»Reši mi mater iz pekla!«

»Pravomočnih razsodb ne smem kršiti. Ni ti toliko ni njen zagovornik angel varuh dvomil o pravičnosti obsodbe, da bi se bil pritožil na nebeški Državni svet. Vsaj tri leta, če ne več, bi ji bil potem odložil izvršbo. Pri nas tudi zelo počasi rešujejo te tožbe in ne le na zemlji!«

Sv. Morovij ni bil nikdar radoveden in tega ni vedel. Toda stopil je k nebeškemu advokatu Pavlu.

Pavel se je energično vzpel in dejal:

»Prošnjo na odbor za molbe in žalbe! Pri kateri stranki si?«

Morovij je čudno gledal.

»Da! Vpiši se takoj v katero vladnih strank! V mojo ne, če hočeš uspeti! Jaz sem zdaj nekoliko v opoziciji.«

Morovij se je vpisal v vladno stranko in napisal prošnjo.

Uvodoma naglašaj članek, da morajo zainteresirati iznešene misli g. Rostana vse uradništvo širom države. Članek pozivlja bralce, naj povedo zbog aktualnosti podanih nasvetov svoje misli, objavlja pa k sklepu, da se bo tudi sam izrazil o zamišljenem uradniškem kreditnem zavedu.

Darilo za drž. nameščence. Nikar ne mislite, da dobimo kakšna darila mi — ne, ampak božična darila je za prejšnji božič naklonila vlada — Nemčije svojim uslužbencem. Ondi je federativna vlada že davno uvidela, da imajo drž. uslužbenci prepričle dohodke. Edina ovira, da niso še regulirali plač, je pristanek malih držav, ki tvorijo sestavni del »Rajha«; nekatere teh držav so proti regulaciji. Vendar je pa federativna vlada, da nekoliko odpomore svojim nameščencem, sklenila in jim tudi izplačala naslednje božične nagrade: Uradnikom od I.—IV. kategorije eno četrtino, višjim eno petino osnovne plače. Neporočeni niso dobili manj od 30 in ne več od 60 mark. Žene uradnikov so dobile po 20 mark, za vsako dete po 5 mark. Ne smemo pa pozabiti, da je kurz nemške zlate marke 13 Din 50 p.

Dobra metoda. Francosko uradništvo zavzema napram parlamentarcem svoje posebno stališče. Oni imajo, kot pri nas, vsi aktivno pravico za državnozborske volitve. Pri volitvah podpirajo one kandidate, ki so storili kaj dobrega za drž. nameščence v parlamentu ali v senatu. Tu pa ne gre za samo specifično uradniške zahteve; uradništvo zasleduje vse zakonske predloge, ki ima-

jo te količkaj vpliva na splošni položaj državnih nameščencev. Njihovo glavno stanovsko glasilo prinaša podrobna poročila o parlamentarnih debatah. Hrati pa vedno imenoma navaja vse one parlamentarce in senatorje, ki glasujejo »za« in »proti«. Vsa ta poročila hranijo uradniške organizacije; poslužujejo se jih za recipročno obnašanje o prilikah, kadar se obračajo parlamentarci in kandidatje nanje. »Do ut des!«

Vojne vežbe učiteljev. Savez javn. nam. v Zagrebu je poslal na ministrstvo za vojsko in mornarico spomenico, v kateri predlaga, naj se ne kliče učiteljev na vojno vežbo sredi šolskega leta, ampak naj se jih pozove k vežbi v velikih počitnicah. Naša Zveza je vprašala za mnenje UJU poverjeništvu v Ljubljani. Poverjeništvu UJU je odgovorilo, da se s predlogom strinja. Ne samo to, da trpi poduk, tudi mora prosvetna uprava za vsako odsotnost poskrbeti za nadomestno učno osebo, ki mora biti seveda tudi plačana. Ako bi vojna uprava klicala učitelje na vojno dolžnost v velikih počitnicah, bi odpadlo plačevanje za namestnika in pouk bi se vršil v redu. S tem bi si država prihranila lepe novce. S kadrijskim rokom so pa še posebne težave. Učitelj mora podati ostavko na službo. Ko je odslužil rok, mora čakati po več mesecev na podelitev učnega mesta, ki ogroža v večini primerov njih življenjski obstoj. Naša Zveza je poslala 10. aprila predlog Glavnemu Savezu in ga prosila, da intervirira v obeh zadevah tako pri ministrstvu za vojsko kakor tudi pri prosvetnem ministrstvu.

Naznanila.

Mrkun Anton: «Alkoholno vprašanje». Izšla je knjiga »Alkoholno vprašanje«, katero je spisal Anton Mrkun. Knjiga sestoji iz dveh delov: v prvem razpravlja pisatelj na splošno o alkoholizmu in njegovih posledicah, o vzrokih alkoholizma in o načinu in organizaciji protialkoholnega gibanja. V drugem delu obravnava boj oblastev proti alkoholu. Poleg pregleda finančno-upravnih določil vsebuje knjiga še vrsto podatkov o zakonskih predpisih politično-upravnega značaja, v kolikor se tičejo alkoholnega vprašanja. Knjiga se dobiva v knjigarnah in pri »Naši Slogi« v Ljubljani, Poljanski nasip št. 10 in stane en iztis Din 28.—, po pošti Din 2.— več.

Originalne potrebščine za OPALOGRAPH
preservat, fixat in ostale potrebščine,
vedno v zalogi pri

LUD. BARAGA, Ljubljana,
Selenburgova ulica 6. Telefon 980.

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Modna in športna trgovina
za dame in gospode
P. Magdič
LJUBLJANA
nasproti glavne pošte.
Telefon Int. 438.

Priporoča se za nakup vseh modnih potrebščin za dame in gospode modna trgovina

T. EGER
Ljubljana, Sv. Petra cesta 2.
Dnevno prispevanje novosti!

Kupujte domače izdelke:
Pecivni prašek in vanilni sladkor
znamke

„ADRIA“

Najboljši
švanski stroji in
kolesa znamk
Gritzner in Adler
ter švicarski petilni stroji „Dubied“
za rodbino, obrt
in industrijo

Josipa Petelinca
Ljubljana

Miza Prežernovega spomenika

Pouk v vezanju brezplačno. Večletna garancija
Delavnica za popravila.
Na veliko Telefon 913 Na malo

Modna trgovina

Peter Šterk
Ljubljana, Stari trg št. 18.
se priporoča.
Najnižje solidne cene.

Anton Škof

priporoča
toaletne predmete kakor: mila, zobne
kitačice, razne glavnike, škarje, žepne
nože itd. vse v veliki izbiri in po nizki
ceni.
Ljubljana Pred škofljo 16.

Fran Igljč

krojaški atelje
LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

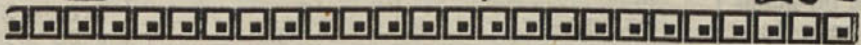
Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. —
Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust
ali na obroke.

Ivan Jelačin, Ljubljana

Uvoz kolonijalne in špecerijske robe.

Tvrdba ustanovljena leta 1888.

Solidna in točna postrežba.

F. Szantner, Ljubljana
Selenburgova ul. 1.

Specijalna izdelovalnica obuval
za bolne in občutljive noge
in trgovina s čevlji po zna-
tno znižanih cenah.

Cenejše kot pri
razprodajah

se dobi vsakovrstno manufak-
turno blago pri

J. TRPIN, Maribor
Glavni trg šte. 17.

„Gostilna pri „Kolovratu“

Ljubljana, Pred škofljo št. 14

Toči najboljša pristna štajerska (ljuto-
merska) in dolenska vina.

Mrzla in gorka jedila vedno na razpo-
lago. Cene zmerne, postrežba točna.

Za obilni obisk se priporoča

Tomaž Bizilj.

Obiščite
ново urejeni
oddelek za
gospode

Trpežno blago
Najnižje cene
Modna trgovina
za dame in
gospode

A. Šinkovec nasl. K. Soss
Ljubljana, Mestni trg 13, 19.

L. ORNIK, MARIBOR

Koroška cesta 9.

Vse oblačilne predmete.

Plačilne olašave.